După naționalizare...

LA «PHENIX» VIAȚĂ SPORTIVĂ INTENSĂ

Muncitorii, tot mai atrași de sport.-Va lua Filaretul locul Oborului?-

Un teren nou.- Footballiștii în producție

Vizitatorul fabricei de uleiuri „Phenix", cea mai mare fabrică de acest gen din sud-estul Europei, rămâne impresionat — la prima vedere — de curățenia exemplară și de ordinea care domnește în curte, — în interiorul fabricei și în clădirea în care sunt adăpostite birourile, clubul, cantina.

Iar după ce — stând de vorbă cu oamenii dela „Phenix" — află că producția a depășit cu mult programul, după ce vizitează instalațiile și după ce petrece câteva ceasuri printre prese, silozuri, răcitoare, admirația celui ce intră la „Phenix" pentru prima dată, crește tot mai mult.

Sportul la loc de cinste

Iar când vizitatorul este un sportiv și are norocul să fie întâmpinat la sosire de d. Simulescu responsabilul sportiv, orele se scurg pe nesimțite.

„Phenix" a activat în trecutul sezon la „Promoție" în seria I și a ocupat locul II în clasament, după UCR.

„Suntem bucuroși că am cucerit interesul muncitorilor"...

De unde până de curând, mișcarea sportivă din întreprindere nu angrena decât un număr restrâns de oameni, în ultima vreme interesul pentru sport în general, și pentru football, în special, atinge proporțiile entuziasmului.

Sute de muncitori se deplasează împreună cu echipa, pe terenurile cele mai depărtate ale Capitalei. Mașinile sunt luate — pur și simplu — cu asalt în ziua matchului. Zile întregi în fabrică se comentează matchurile disputate și se fac pronosticuri pentru cele ce urmează.

Nu numai muncitorii care lucrează acum la „Phenix" ci și oameni bătrâni, pensionari de mult ai fabricei, sunt nelipsiți dela matchurile echipei. Iar copiii din cartier nu găsesc cuvinte să-și laude „reprezentativa"...

Va lua Filaretul locul Oborului?

Dar, pentru că veni vorba de copii, să vă redăm o declarație a d-lui Simulescu, responsabilul sportiv:

„Vrem să facem — ne-a declarat d-sa — ca Filaretul să ajungă, în scurt timp, o pepinieră de jucători, așa cum a fost și mai este, poate, Oborul. Pe lângă echipa primă, vom înființa o echipă de juniori. Pentru proectele noastre, „avem nevoie însă de teren propriu"...

Terenul...

Foarte aproape de fabrică se află un loc viran, propice pentru a deveni teren de foot-ball. Am vizitat acest teren și am constatat că — având o întindere suficientă și o poziție potrivită — poate deveni un stadion de mare suprafață. Primele lucrări au început. Dacă conducătorii sportivi ai lui „Phenix" vor găsi sprijinul de care au nevoe, cartierul Filaret se va putea mândri cu un stadion care — să ni se permită s'o spunem — e foarte necesar.

Un birou... sportiv

Jucătorii dela „Phenix" ocupă în fabrică posturi de răspundere. Toți sunt la lucru zi de zi străduindu-se pentru ridicarea producției. I-am găsit pe fiecare la locul lui încordați în muncă, dornici să se afirme și în muncă și în sport.

Serviciul cu cei mai mulți sportivi este Serviciul Personalului—Lucrători.

Am intrat aici în timpul repausului și am putut sta de vorbă cu câțiva dintre footballiștii—funcționari.

Arvatu, jucător de bază al echipei, ne spune că e foarte bucuros că după naționalizare mișcarea sportivă capătă un sprijin material și moral mult mai mare.

Sireteanu, un alt jucător dela acest birou, vorbește cu multă dragoste despre naționalizare și ne mărturisește că luptă în echipă cu mai mult suflet acum...

Foot-balliști la toate secțiile

La Contabilitate întâlnim pe Pârlițescu. Acesta se arată foarte bucuros că muncitorii sunt tot mai mult atrași de sport și își arată bucuria pentru sprijinul tot mai evident pe care-l primește sportul după naționalizare.

La atelierul mecanic găsim pe Popescu M. iar la „Expoziție" pe Nae Marin, unul din cei mai vechi jucători ai "Phenix"-ului. Cu acesta stăm mai mult de vorbă. Joacă football din școala primară și numai la acest club. E căsătorit de curând și are o fetiță pe care i-a botezat-o echipa. Micuța a primit numele de Doina. De ce Doina? Pentru că așa se numește strada pe care se află cabana sportivă a "Phenix"-ului...

Nu numai foot-ball...

„Phenix" n'are numai secție de foot-ball. Echipa de handball care activează în district ocupă locul 2 în clasament există deasemenea echipă de volley, de șah, de ping pong.

In localul fabricei se amenajează un club modern, pentru recreația muncitorilor, cu mese de ping-pong, șah, table, bibliotecă...

Printre cei ce susțin echipa de football a „Phenix"-ului trebuesc remarcați domnii: Marinel Florea, directorul fabricei, Maxim Gantu, Hajden, Marcel Georgescu, Ștefănescu, Panțurescu și — bine înțeles — responsabilul sportiv, d. Simulescu.

Cu toții se străduesc pentru ridicarea nivelului sportiv al muncitorilor, ridicare tot mai evidentă în întreprinderi, după naționalizare.

Radu Urziceanu

AZI LA ORA 6 LOTURILE NAȚIONALE PLEACĂ IN CANTONAMENT LA BRAȘOV

Azi la ora 6 loturile naționale de volley-ball masculin și feminin pleacă din Capitală cu destinația Brașov unde vor fi cantonate până în ajunul datei de 5 Septembrie când se vor disputa J.B.E.C. dela Sofia.

«DIVIZIONARII A» DUPĂ TRANSFERĂRI...

(Urmare din pag. 1-a)

fel nu putem considera faptul. Era vorba de simple întăriri ale echipelor și s'au găsit cluburi care au înțeles că-și pot schimba total formațiile...

In opoziție cu acestea s'au situat grupările fruntașe și sobre: Petrolul, ITA, CFRB, Dinamo, U. CFR-T, care s'au mulțumit să ceară ce eace au neapărat nevoe. Și, firește, cererile lor au fost satisfăcute, integral sau în mare parte, cu mai multă ușurință.

Este un fapt mărunt, dar caracteristic, semnificativ, care opune mentalități diferite.

Urmarea este că aceste cluburi din urmă se vor întări mai bine și vor avea o comportare mai bună la începutul campionatului decât cele care au obținut jucători mai mulți. Întărirea nu constă în a lua jucători mulți, ci pe cei de care ai nevoe și corespund necesităților echipei.

Promovarea tineretului

In general — și aceasta este o caracteristică principală — CLUBURILE DIVIZIONARE A AU PUS ACCENTUL PE ELEMENTUL TÂNĂR DE CALITATE. Astfel a fost promovat un număr destul de mare de asemenea jucători, cecace servește principiul împrospătării cadrelor și creiază o rezervă de jucători cărora jocurile din această categorie și rutina câștigată, le va croi drumul afirmării și consacrării.

Frații Zavoda, necunoscuții Moldoveanu, Covaci Ioan, juniorii Kiss, Szöcs, Curcan, Bucurescu, Copil, Crăciun și alții, mai puțin cunoscuții Kajlik, Szabo, Lungu, Dobeș, etc. etc., vor mări numărul jucătorilor consacrați.

NU-I MAI PUȚIN SEMNIFICATIV FAPTUL CA-ȘI FAC APARIȚIA IN DIVIZIA A JUNIORI REMARCAȚI IN CURSUL PRIMULUI LOR PROGRAM DE ACTIVITATE OFICIALA: Kiss, Curcan, Szöcs, Copil, Crăciun, Bucurescu, sunt câțiva din juniorii pe care i-au evidențiat Cupa națională și campionatul național și cărora federația le-a aprobat transferarea, găsind că le este necesară. Trebue să subliniem că și alți juniori chiar mai talentați au fost ceruți, dar FEDERAȚIA — GRIJULIE ȘI CREDINCIOASA PRINCIPIULUI EVOLUTIV A GĂSIT CA NU-I MOMENTUL SA-I PROMOVEZE INTR'O CATEGORIE „TARE" CARE LE-AR PUTEA CURMA CARIERA CHIAR.

Nu putem decât să fim de acord cu federația. Juniorii trebuesc ajutați să progreseze, nu să fie împinși spre ratare și cu o astfel de politică footballul va avea mult de câștigat.

Ce au câștigat cluburile și în ce măsură

Privind transferările pe compartimente de echipe, ajungem la concluzia că s'a pus accent în egală măsură pe apărare și atac, după necesitățile echipelor.

Și trecând în revistă cele 14 echipe, ajungem la concluziile următoare:

Fruntașii

I. T. A., campioana națională, a luat o rezervă de portar — care îi trebuia — și un atacant (Carpinet) în locul lui Mercea. Poate va beneficia și de serviciile lui Balaș; în orice caz, lotul de jucători este prea mic față de categoria în care joacă ITA și față de — pe de o parte — prestigiul clubului, iar pe de alta, duritatea campionatului. NUMAI 15 JUCĂTORI NU SUNT SUFICIENȚI.

CFRT, îl pierde pe Bandu (militar), dar a luat pe Lucaci, Birău și Biolan. Deci, întărire a atacului. *Dar nu știm în ce măsură vor corespunde Lucaci — jucător cu o carieră lungă care l-a uzat — și Biolan — un jucător de posibilități nepotrivite Diviziei B dar mi-te Diviziei A.*

CFR. B. are acum fundași de meserie (Zavoda II și Darok), un half Antalfy care poate fi considerat drept un al doilea Petchowsky (dar fair și disciplinat), un inter de mare talent Zavoda I și două elemente tinere de viitor: Moldoveanu și Covaci Ioan. Cu excepția lui Darok, consacrat, toate achizițiile sunt tinere și dotate. Vor aduce un mare aport echipei și jocului echipei.

Modeștii

PETROLUL a fost mai modest a cerut doar un portar (are numai unul și acela nu este sigur) și patru jucători (recrutați în majoritate din district) care sub mâna pricepută a lui Vogl vor deveni viitori titulari. *Cererea Petrolului este pe linia trasată de noua sa conducere și conformă principiului promovării elementelor tinere.* Peste acești cinci jucători (al cincilea este portarul sibian Popescu), Petrolul l-a primit pe Florian Marinescu, o extremă stângă care îi va folosi mult. Este un jucător potrivit pentru acest club; sau clubul este potrivit pentru Fl. Marinescu; cum vreți.

UNIVERSITATEA s'a mărginit la cunoscutul Pădureanu dela Dermata și la câteva elemente tinere venite la Cluj, cu care echipa se va întări serios *Este o politică sănătoasă care va da curând roade.*

La I.C.O. - LIBERTATEA vin trei jucători:

Pop Giță — un half foarte bun—, veteranul (altfel nu-i putem spune) Mircea David — portarul — și un jucător dela Tisa: Dobeș. Nu înseamnă prea mult, dar pentru Libertatea I. C. O. va fi suficient. *Știm că această grupare își formează jucători, astfel* că nu va duce lipsă de ei.

Unul... îmbogățit

RATA a căpătat nu mai puțin de 8 jucători și cu aceasta credem că-și îngreunează pregătirile pentru campionat. Se știe că o echipă

HUZUM (CSMM)

cu cât se modifică mai puțin cu atât se pune mai repede pe picioare. Cecace au credem că va fi cazul la RATA. N'a făcut achiziții prea de soi, cu excepția portarului Szekely și a lui Kadacz, Szabo și Kajlik pe care nu-i cunoaștem. In ce privește pe Bonațiu, acesta va face o „pereche bună" cu Simko...

JIUL a obținut un portar Curcan (junior) și ne Roman dela Sf. Gheorghe. Nu știm ce jucători va pierde pentru a ne da seama în ce măsură îi vor fi de folos acești doi Juniorul e bun, ca și Roman.

Cel mai modest

DINAMO A a fost cel mai modest: a cerut un portar și a primit pe Ivan dela FC Ploești (pe care, deocamdată nici nu știe de unde să-l ia...) Nu are nevoe de alți jucători și bine a făcut: dispune de lot omogen și bun calitativ. Va juca un rol important în campionat.

CFR CLUJ a făcut achiziții de preț: Kallo, Fuellop și elementele mai puțin cunoscute Gyarmati și Lungu. Ne surprinde însă prezența lui Puiu Cociuban. Acesta nu a corespuns la Oțelul Reșița unde juca din când în când, cum va putea corespunde la CFR C? Și, mai ales, cum va rezista într'un campionat divizionar A, dur și epuizant, deși are multe kg. sau tocmai, de aceia?...

POLITECHNICA TIMIȘOARA, primul debutant, a primit jucători cu nume puțin cunoscute, care figura pe lista depusă la FRFA. Cecace înseamnă că sunt jucători verificați și corespunzători nevoilor echipei. Un singur nume mai cunoscut: juniorul Bucurescu dela UTM Ripensia.

Categoria celor prea mulți

METALOCHIMIC are 8 jucători noi printre care Salam și Bădin dela FC Ploești și Marinescu dela Desrobirea (C-ța). Socotim că numărul mare de jucători va dăuna acestei echipe, care-și crease un cadru propriu suficient și tânăr pe care antrenorul îl putea prelucra cu mult succes.

C.S.M. MEDIAȘ a primit aproape o echipă întreagă: 10 și suntem curioși să vedem cum o va scoate la capăt. Dacă din efectivul avut nu va pierde prea mulți jucători nu prea-i scontăm mult succes. Ce-i mult strică...

In fine, C. S. C. ARMATA. Aceasta nu și-a comunicat lista de jucători care au intrat sau intră militari, dar știm că printre cei 22-23 de jucători prezenți la Predeal, sunt și: Lipoczi, Săbăslău, Mercea, Papay, Bandu, care constituesc noile achiziții.

Și aici avem de făcut aceeași remarcă: lot prea numeros...

*

Acestea pe marginea listei de jucători transferați. Restul după ce vom vedea echipele la lucru. Adică după prima etapă de campionat.

— (p. g.) —

Adevăratul înțeles al alpinismului

ÎNTOTDEAUNA A EXISTAT, mai ales la noi, o confuzie între noțiunea de turism și aceea de alpinism. Unii o făceau și încă o mai fac, fără să înțeleagă adevăratul lor înțeles. Alții însă — snobii —, au socotit intenționat că termenul de alpinism este mai interesant și ca atare îl preferă.

Faptul de a fi făcut excursii ca acelea ale semnatarului acestor rânduri, în primii ani de drumeție de munte, pe traseele: Valea Horoabei, și a Murarului, Peretele apusean (drumul pe la „Lauturi"), creasta nordică, ambele în masivul Piatra Craiului ș. a. — ,fără a mai aminti drumurile clasice din masivul Bucegi — nu îndreptățesc pe acei cu activitate similară să se numească alpiniști. De altfel, mărturisesc că niciodată nu m'am folosit de acest titlu.

Prin turism de munte se înțelege, pe scurt, acea „excursie" pentru cunoașterea și înțelegerea frumuseților naturii.

Alpinismul este străbaterea unui traseu de stâncă pentru care se cere în mod imperios, pe lângă o pregătire specială și curaj — însă rațional —, folosirea unor ustensile ca: fringhia, (coarda), pitonul, ciocanul, carabiniera, pioletul, executarea unui rappel sau cordeline, trecerea unei surplombe, etc. etc. Accentuăm prin repetare că fără folosirea ustensilelor și a mijloacelor mai sus arătate, pentru străbaterea unui traseu, nu se poate spune corect că am făcut o ascensiune alpină.

Și la noi în țară există o mișcare alpină organizată. Ea datează de aproximativ 15 ani. In acest timp au fost străbătute trasee într'adevăr alpine, al căror grad de dificultate este similar multora din munții altor țări.

Numărul alpiniștilor noștri este foarte mic. Mă refer la adevărații alpiniști. A fi membrul unei grupări alpine din țară, nu este încă o dovadă suficientă că, într'adevăr, avem de a face cu un alpinist. Sunt cluburi și peste hotare, ca de pildă Clubul Alpin Francez, căruia prezentându-i-se o cerere de înscriere, ea era aprobată, iar solicitatorul înscrierii primea odată cu cartea de membru și o insignă. In mod indiscutabil că, numai insigna și cartea de membru nu sunt dovezi suficiente pentru a spune că avem de a face cu un adevărat alpinist.

Regiunile — masivii — unde se practică alpinismul pur, sau cum i se mai spune tehnic, la noi în țară, sunt în: Bucegi, Piatra Craiului, Făgăraș, Ceahlăul, etc. etc.

Unii chiar dintre turiștii noștri au afirmat că alpinismul este o inconștiență, ba chiar o nebunie.

Au fost însă și adevărați alpiniști sau simpli membri — pretinși alpiniști — din vreo grupare alpină, cari aveau cuvinte de ironie, uneori chiar de dispreț, la adresa turiștilor de munte.

Deși viitorul este al turismului, socotim că este necesar să se acorde și alpinismului tehnic atenția cuvenită, tot astfel după cum i se acordă în U R S S., ITALIA, CEHOSLOVACIA, FRANȚA, etc. In acest fel, numărul adevăraților alpiniști dela noi se va mări

De altfel, noua asociație care a luat ființă de curând, ASOCIAȚIA „TURISMUL POPULAR" din Republica Populară Română, pe lângă secțiunile de turism general — camping și turism de munte, are și o secțiune pentru alpinismul tehnic. In programul de activitate al acestei asociații, figurează pe prim plan și școlile de alpinism.

I. Salter

informații PRONOSPORT

PROGRAMUL CONCURSULUI No. 28

ETAPA DIN 22 AUGUST 1948

DIVIZIA NAȚIONALA A

1. Dinamo — Jiul.
2. Metalochimic-Buc. — CFR Timișoara
3. C. S. M. Mediaș — CFR - Cluj
4. U.T.-Cluj — ITA.
5. Politechnica — Petrolul Buc.
6. Libertatea ICO — RATA.

DIVIZIA NAȚIONALA B.

7. Phoenix-Baia Mare—CFR-Oradea.
8. Arieș-Bacău — Socec Lafayette.

CAMPIONATE DIN STRĂINĂTATE

9. Vasas — MTK.
10. Sochaux - Toulouse.
11. Zidenice — Slavia.
12. Sparta — V. Plzen.

DIVIZIA NAȚIONALĂ B

A. Mica - Brad — CFR-Satu Mare.
B. Concordia-Ploești — Textila-Sf. Gheorghe.
C. Șoimii CFR-Sibiu — Astra Moreni.
D. Politechnica-Iași — Desrobirea-C-ța.

Rectificare în programul concursului No. 28

In urma fuzionării grupărilor Phoenix și Minaur din Baia Mare, cari vor funcționa în Divizia B — Seria II sub denumirea Clubul Sportiv Baia Mare, în programul nostru No. 28 din 22 August a. c., la punctul No. 7 se va citi CS Baia Mare — CFR Oradea în loc de: Phoenix Baia Mare — CFR Oradea

BUCUREȘTENII INAUGUREAZĂ CUTIILE PRONOSPORT

Astăzi au apărut la sediile agențiilor PRONOSPORT din Capitală cutiile colectoare PRONOSPORT, cari au o linie de construcție modernă și sunt prezentate în culori distinse din două nuanțe de albastru cari sintetizează cele 2 speranțe ale participanților: speranța că are cele mai bune cunoștințe sportive și speranța că va fi premiat.

Pe fața cutiilor, un triunghiu pe fond alb împăciuitor, cu litere roșii simbolizând victoria sportului de masse, indică într'un singur cuvânt „PRONOSPORT" rostul lor și scopul concursului.

Cum se participă la concurs?

Participanții și prietenii noștri își procură buletine de la toate agențiile noastre vechi și noi plătind anticipat taxa de participare și costul formularului într'o sumă unificată la lei 25. — Își concentrează cunoștințele sportive pe cari le traduc în fapt notând pe buletin cifrele indicatoare cunoscute: 1, 2, X

Decupează singur „Bonul de primire" de restul buletinului și introduc în cutie cele 2 talioane, de trierc și de control. Bonurile de primire le păstrează la dânșii.

Avantajul cutiilor constă în faptul că vor fi oricând, adică la orice oră de zi și chiar din noapte la dispoziția participanților și că ei nu mai sunt obligați a pierde timp la agențiile noastre pentru îndeplinirea formalităților de depunere.

Cum se totalizează concursul?

La fiecare sfârșit de săptămână Duminică cu 2 ore înainte de începerea primului match din program serviciul nostru motorizat de colectare va aduce cutiile colectoare PRONOSPORT din toate cartierele orașului.

(Continuare în pag. 4-a, col. 6—7)

PRIMA CUPĂ A R. P. R.

(Urmare din pagina I-a)

mă desmint mâine!"

REUTER: „Va fi un match frumos".

AVASILICHIOAIA: „Aș fi bucuros să câștigăm prima Cupă R.P.R. și să arătăm că CFR Timișoara e prima și'n sport, ca și în producție. Duelul cu Băcuț e destul de tare".

Antrenorul timișorenilor, Hocsary nu spune nimic înainte de match. La fel Boroș și Raniță. In schimb Popa e foarte optimist. Crede că CFRT. va câștiga.

*

La Hotelul Majestic am stat de vorbă cu conducătorii și cu jucătorii I. T. A.-ei.

D-l REISFELD ne-a declarat: „Nu suntem prea optimiști. Am făcut pregătiri serioase pentru finala Cupei RPR, pe care o socotim foarte importantă și căreia îi cunoaștem semnificația. Vrem să dăm un exemplu de sportivitate, pe teren. Cât despre rezultat... mingea e rotundă!".

D-l IOAN BABA, noul director al personalului dela ITA, declară: „Jucătorii dela ITA se vor strădui să câștige pentru tovarășii lor din fabrică, prima Cupă a RPR".

MARKI: „Greu de făcut declarații la o finală de Cupă. Am doi jandarmi buni în Vass și Farmati".

VASS și FARMATI: „Cine e mai bun, acela câștigă".

BACUȚ: „Vom lupta. Vrem să câștigăm".

PALL: „Ne-am pregătit serios. Cu puțin noroc, batem".

COVACI: „Sunt două echipe egale. CFR-T. are elan iar noi tehnică".

REINHARDT. „O să luptăm din toate puterile. Cred că vom învinge. Vrem să câștigăm prima Cupă R. P. R., după campionat".

BONIHADI: „Cine intră mai decis pe teren va câștiga".

DUMITRESCU III: „Cu toate că în Cupă sunt rezultate „bombă", sper că vom câștiga".

REZUMATUL CAPITOLELOR PRECEDENTE

DURAND, — prietenul campionului ciclist RENARD, — încearcă să-l convingă pe BARATHON (un talent și o mare vedetă în devenire) să bată în manajamentul lui, recordul orei. BARATHON primește, dar, simțind că pe talentul lui, Durand urmărește un câștig, pune condiția să fie plătit cu kilometrul. De voe-de nevoe, Durand acceptă. A doua zi Barathon doboară recordul orei. Apoi pleacă la Paris, se căsătorește cu Marianne și începe ascensiunea spre o carieră strălucită.

șovăiască. Managerul înalt și slab iuți trena antrenorilor englezi; antrenorii lui Barathon voiau să răspundă la fel. Ceilalți alergători nici nu mai contau. Părea că pe pistă nu mai existau decât acești doi adversari care se luptau după numai o jumătate de oră, ca și cum victoria i-ar fi așteptat la capătul câtorva kilometri.

Dar în acest moment, Pierre se simțea de acum în apele sale. Picioarele au prins cadență, dar alergătorul se menaja. Când antrenorul voia să forțeze alura, el îi oprea:

— E bine așa!

Smith i-a luat-o înainte cu 10 metri, cu douăzeci, apoi, după 30 minute l-a întrecut cu un tur, dar Barathon nici nu încearcă să lupte. Cu regularitate, la fiecare sfert de oră, englezul trecea din nou pe lângă Barathon care nu depunea nici un efort ca să se apere.

— Și-a găsit nașul! zise Lamotte lui Durand.

Managerul, palid la față, răspunse încurcat:

— Fraierul ăsta care se însoară patru zile înainte de o asemenea cursă!

După pocnetul de pistol al primei ore, pe tablou se afișa:

Smith, 88 km. 760

Barathon, 87 km. 535

Ceilalți erau departe.

După două ore, Pierre a pierdut 6 ture; după trei ore, era la 4 kilometri; pușiul în tricou bleu pedala într'un ritm egal, părea că lunecă pe pistă. In acest moment, Barathon coborî de pe bicicletă

— Ceilaltă bicicletă și lapte!

— Ai spart?... întrebă Durand.

— Lasă asta... dă-mi un piept de nuci. Mușcă cu furie din carne și bău cu sete o jumătate de sticlă. Timp suficient ca să mai piardă 5 ture.

— Cum te simți? întrebă Lamotte care mai păstra cu greu o vagă speranță.

— O să vedeți!

In momentul în care Durand îi împingea pe pistă, Pierre îi șopti:

— Pregătește imediat cei mai buni motocicliști...

— Ce nevoie?...

— Fă ce-ți spun!

Urmă un spectacol de neuitat. Apiecat peste ghidon, gonind pe antrenor, Pierre ajunse pe Smith într'un viraj și descleștă dinții pentru a striga:

— Treci de el!

Dar se lovi de o rezistență care l-a surprins. Antrenorul reluă urmărirea, convins că efortul a sleit pe alergător.

— Treci!

Ajuns din nou la înălțimea englezului, l-au volajat, dar antrenorului îi era frică să nu-l piardă pe Barathon din plasă.

— Treci odată, ți-am spus!

Smith întoarse ușor capul, văzând pe rival lângă el.

— Mai repede! urlă Barathon.

Antrenorul porni în trombă. Crispat, alergătorul nu părăsea roata, dar celălalt se crampona.

Timp de cinci ture, cei doi rămaseră unul lângă altul; niciodată managerul lui Smith nu făcuse atâtea gesturi mari, niciodată Durand nu a țipat atât de tare. Strigătele publicului își încurajau favoritul. Intr'adevăr, cei doi rivali, dădeau până la limită, tot ceeace puteau.

Cine va cădea primul, în cursul acestei lupte înverșunate?

Schimbul antrenorilor se făcea la întâmplare. Un motociclist nou preluă pe Barathon; era chiar Renard, care cunoștea bine tehnica antrenamentului mecanic.

— Dă-i drumul! strigă Barathon.

Motocicleta parcă trăgea pe sfoară, roata în roată, bicicleta. De două ori s'au lovit de rezistența englezului, a treia oară au auzit un fel de scâncet, apoi imediat, urletele mulțimii. Muzica, oprită un timp, atacă prin megafoane „Marseilleza"... Dintr'un colț al tribunei populare un om se strecură până la balustradă, și strigă, parafrazând pe simpatizanții englezului:

— Go on, Pierrot!

Era strungarul Renoir acum tovarășul de muncă al lui Barathon.

Smith a părăsit ghidonul, a coborît, întrând pe pelușă, unde l-a primit în brațe

un ajutor.

Intins pe iarbă, părea un om sfârșit.

Managerul înalt, transpira agitând brațele alergătorului său, pentru a activa respirația celui pe care efortul părea să-l fi asfixiat.

Durand veni să se intereseze:

— S'a sufocat, săracul!...

Barathon, cu mâinile sus, pedala cu 85 pe oră. Cerea de mâncare și lapte; pornea din nou iar se hrănea; arunca o privire lui Smith, așezat pe un scaun îl împrospătau cu șervețele muiate în colonie. Fața mică, rotundă, era trasă acum, în jurul ochilor prea mari. Se ridică, făcu un pas; un ajutor i-a adus bicicleta; dar Smith, făcu un gest de renunțare cu capul și plângând fugi să se agațe de trainingul managerului său.

In fața unor adversari care-l urmau la 30—40 kilometri, Barathon și-a reluat totuși alura mecanică; era la 3 kilometri de record la sfârșitul celor patru ore; îl egală aproape pe cel de 5 ore.

Durand îi strigă:

— Hai! Hai! că bați recordul.

El dete din cap:

— Nu vreau!...

La turul următor, managerul îi mai strigă odată:

— N'ai decât să mergi cu 75

— Vreau două mii!...

Continuă să pedaleze fără grabă, cu mâinile sus pe ghidon.

Durand alergă la Lamotte.

— Spune că vrea două mii de franci pentru record.

— Nu mi-e cerut decât 1500 la fiecare?

Se așează pe marginea pistei. Când îl văzu Barathon frână roata din față cu piciorul și coborî hotărît.

— Două mii?

— O mie cinci, atâta mi-ai cerut înainte de plecare.

— Trebuie să vă decideți imediat.

— Imi pui cuțitul la gât. La drept vorbind nici nu cred să-l mai poți bate.

— Două mii?

— Lasă-mă, domnule, în pace...

— Două mii, da ori ba. Mai am 45 minute...

— Două mii... hai... du-te... ne-am înțeles.

— Pune-l să semneze, Durand... Sări pe bicicletă...

Bătu recordul cu 75 metri, tocmai atât cât să poată spune că l-a bătut...

— Înțelegi, — explică el seara lui Durand — recordurile pe care le poți bate, nu trebuie să le duci prea departe. Pe ăsta aș putea, dacă aș vrea, să-l bat cu 3 kilometri mai mult... Așa pot să mai fau de vreo 5 ori câte 2000 de franci, pe când dacă mă grăbeam, l-aș fi înghițit dintr'odată...

Privea cecul pe care i l-a semnat Lamotte. Durand, la rândul lui, privea pe Barathon cu admirație

Nu îndrăsnea să spună cu voce tare: fată unul care într'adevăr nu are nevoie de dădacă!

Schimbă deci conversația.

Ai fost cel puțin mulțumit de aumentație?

— Da... numai că, ar trebui să știm cu cât ai plătit pui!

(Va urma)